

BABIÄŒKA A POÄŒÄ•TAÄŒ NÄ•M BEROU SYNA

NedÄŒle, 08 Äºnor 2009

Dobrý veÄ•er. ChtÄŒla bych vás poprosit o radu, ale nevím, jestli je to dotaz spíš pro právníka nebo psychologa... Máme tÄ™inÄŒtiletého syna. KdyÄ¾ se narodil, bydleli jsme u rodiÄ•Ä™ a tak byl Ä•asto se svoji babiÄ•kou. PozdÄŒji, kdyÄ¾ mu asi 3 roky, koupili jsme si vlastní domek a odstÄŒhovali jsme se. Ale i pÄ™esto, Ä¾e jsme bydleli jinde, dávala jsem obÄ•as synkovi k babiÄ•ce, protoÄ¾e byl na prarodiÄ•e zvyklý a vyÄ¾adoval to.

Ale Ä•ím byl starší, sledovala jsem to stále vÄ™tší a vÄ™tší pouto mezi synem a babiÄ•kou. KdyÄ¾ jsem v nedÄŒli odváÄ¾eli, kluk hystericky Ä™val a nechtÄŒl s náma domÄ™. Tak jsme postupnÄŒ ubírali víkendy, kdy jsme ho tam pouštÄŒli. Ale - bydlíme na samotÄŒ, kde je jen šest domkÄ™. Nemá tu Ä¾ádného kamaráda, tak se ho snaÄ¾ím za nimi vozit. ManÄ¾el se mu hodnÄŒ vÄŕnuje, bere ho na lyÄ¾e, bazén a vymýšlí další akce, ale syn nestojí. Je šastný jen s babiÄ•kou (mojí matkou). Ona mu totiÄ¾ kupuje poÄ•ítaÄ•ové hry (je na nich uÄ¾ absolutnÄŒ a další drahé vÄŕci, ovšem bez našeho vÄŕdomí a aniÄ¾ by se o tom s námi alespoň poradila. A pÄ™edevším - nabádá ho ke lhaní a zapírání. Nechává mu na svou adresu posílat jím vybrané poÄ•ítaÄ•ové hry, aniÄ¾ by jim ale rozumÄŒla a vÄŕdÄŒla, jestli jsou vÄ™bec pro jeho vÄŕk vhodné. KdyÄ¾ jsem to náhodou zjistila, a zeptala se jí na to, plakala, Ä¾e se omlouvá a Ä¾e neÄ¾ umÄ™e, Ä¾e chce dát nášco i ostatním vnouÄ•atÄ™m, ale za týden mu koupila zase náš další pÄ™ístroj na hry. BohuÄ¾el, nedá se s ní na niÄ•em domluvit a kluk uÄ¾ mluví mezi dÄŕtma, Ä¾e aÄ¾ dospÄŒje, vezme si i její pÄ™íjmení. Je to kluk uÄ¾ v pubertÄŒ a místo klukovských her a sportu má jen babiÄ•ku a poÄ•ítaÄ•ové hry. Jak se domluvit nejde. Naopak, i podle svÄŕdkÄ™ ho obrací proti nám... Ona se ho snaÄ¾í k sobÄŒ co nejvíc pÄ™ipoutat, vykládá dokonce všude, Ä¾e jsme špatní rodiÄ•e, Ä¾e na něj kÄ™iÄ•íme...Na výpisu z jeho mobilu je jen její Ä•íslo. Co teÄŒ dÄŕlat? Mám pocit, Ä¾e pÄ™icházíme o syna... Radka